

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1219031/5

בבית הדין הרבני האזורי פתח תקווה

לפני כבוד הדיינים:

הרב דוד גרוזמן

המבקשת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד ארז חיימי)

נגד

המשיב: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד אברהם הופרט)

הנדון: דחיית בקשה לשינוי הסכם גירושין

החלטה

בפניי בקשת ב"כ הבעל שתוכנה לשנות את הסכם הגירושין ולעכב את ביצועו.

נזכיר את השתלשלות ההתנהלות של הצדדים:

ביום 5.5.19 הופיעו הצדדים לדיון בתביעת הגירושין שפתחה האישה. בית הדין ניהל מ"מ בין הצדדים ולבסוף הצדדים הגיעו להסכמות.

בהחלטת בית הדין נאמר:

הופיעו האישה וב"כ.

הצדדים הוזמנו לשעה 9:30 לדיון בתביעת הגירושין שפתחה האישה והבעל לא הופיע.

לאחר רבע שעה הופיע הבעל, הנ"ל הסביר לבית הדין על סיבת איחורו.

שני הצדדים הסכימו לדון בפני דיון יחיד.

האישה תובעת גירושין וכן פתחה תביעת כתובה, תביעת רכוש פתוחה ועומדת בבית משפט ונידונה שם.

הצדדים עדיין גרים תחת קורת גג אחת.

לשאלת בית הדין השיב הבעל שאף הוא מסכים לגרש אך מבקש כי הגירושין יהיו כחלק מהסכם גירושין הכולל אף את ענייני הרכוש.

הצדדים הסכימו לנהל מ"מ בתיווכו של בית הדין ואלו ההסכמות שהגיעו הצדדים לאחר זמן רב:

א. דירת הצדדים שברחוב [ר'] תועבר כדלהלן: הקומה העליונה תועבר על שם [ח'], הקומה התחתונה תועבר על שם [א'] וכן [א'] יטיל הערת אזהרה על שם בנות הצדדים כולם.

ב. הבעל מתחייב כי לא יגור שם בכלל. [א'] רשאי להיכנס לקומה התחתונה לשם סידור הדברים הנצרכים ותו לא, וזאת על ידי קבלת אישור מ[ח']. אין לו להיכנס לקומה העליונה כלל.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ג. פירות השכירות מהיחידות שבקומה התחתונה יהיו שייכים ל[א].
[א] לא יעשה שום שינוי בחצר של הקומה התחתונה.

ד. [א] מתחייב להסדיר את רישום הבית הנ"ל על שם הצדדים כמבואר לעיל.

ה. [א] מתחייב להסדיר את הרישום בתוך שנה וחצי מהיום.

ו. האישה מתחייבת לשתף פעולה בכל אשר תידרש.

ז. העלויות של הסדרת הבית יחולו על [א] כאשר המימון יהיה מהכסף המגיע לבני הזוג מפסיקת בית המפשט בתביעה שהגישו נגד [ד]. במידה ויותר חוב נוסף הוא יחול על [א] במידה ותיותר יתרת זכות יתחלקו בה הצדדים בחלקים שווים.

ח. המשכנתא על בית הצדדים תחול על [א] ו[ח] תשלם מתוכה 500 ש"ח בכל חודש. במידה ו[א] לא ישלם את המשכנתא [ח] תפעל כנגדו בהוצאה לפועל.

ט. הארנונה וההוצאות המשותפות של הבית יתחלקו בחלקים שווים בין הצדדים.

י. ההוצאות השוטפות בעטייה של הקומה התחתונה יחולו על [א].

יא. ההוצאות השוטפות בעטייה של הקומה העליונה יחולו על [ח].

יב. מלבד הנ"ל אין תביעות נוספות בין הצדדים.

יג. [ח] וב"כ מתחייבים לסגור את התביעות בבית משפט.

יד. הצדדים מוותרים על איזון משאבים בין הצדדים.

טו. [ח] מתחייבת לפעול שהבנות של הצדדים יכבדו את [א].

טז. הגט יסודר במועד שיקבע בית הדין והאישה מוותרת על כתובתה.

הצדדים קראו את ההסכמות הנ"ל: הבינו אותם, הסכימו להם, חתמו על כך ואף קיבלו בקניין על כל האמור וכן ביקשו לתת לזה תוקף של פסק דין.

לצדדים נקבע מועד לסידור הגט ליום ה 29.5.19 בשעה 9.15.

על הצדדים להביא עמם ליום הגט ת.ז., כתובה, תעודת נישואין, עד קרוב משפחה מדרגה ראשונה מכל צד (אב אם אח אחות).

הוסכם כי הבעל יעזוב את בית הצדדים קודם יום סידור הגט. הוסכם כי ב"כ האישה יסגור את התביעות הפתוחות בבית המשפט קודם יום סידור הגט.

הוסכם כי חובתו של [א] להסדיר את רישום הדירה הנ"ל אינו תלוי בזמינות הכסף ממר [ד], חובתו להסדיר את הרישום היא מוחלטת, אלא שהכסף ממר [ד] אף שהוא של שני הצדדים יהיה מתועל לצורך הוצאות רישום הדירה וההוצאות בגין רישום זה.

כמו כן הוסכם כי במידה ו[א] לא יצליח בתוך שנה וחצי להסדיר את רישום הדירה מחמת בעיות שלא בעטים של הצדדים, יעשו הצדדים הסכם שיתוף ביניהם על פי רוח הסכם זה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בית הדין מבהיר כי מידה והבעל יצליח לרשום את הדירה על שני בני הזוג אך לא יצליח לחלק את הדירה בטאבו יהיה מחויב לרשום הערת אזהרה על שם בנותיו על חלקו בדירה הצדדים.

על כן, לאור כל האמור פוסק בית הדין:

א. הצדדים יתגרשו זה מזה בגט פיטורין כהסכמתם.

ב. בית הדין מאשר את הסכם הגירושין מיום 5.5.19 המכיל עמוד 1 וט"ז סעיפים, המצורף לתיק, ובית הדין נותן לו תוקף של פסק דין.

ג. מעבר לאמור אין לצדדים תביעות נוספות זה על זה לרבות מחילת האישה על הכתובה.

ד. פסק דין זה ניתן בדיין יחיד בהסכמת הצדדים לפי תקנות הדיינים התש"ן – 1990. 1 (1) (ב).

כיום מבקש ב"כ הבעל לבטל את הסכם הגירושין מטעמים שונים: אי סימטריות בין הצדדים, חוסר הבנה של הבעל למשמעות ההסכם ועוד כמפורט בבקשה, ב"כ הבעל לא היה בעת הדיון ולא נכח במו"מ בין הצדדים, כך שכעת כל בקשותיו הינם לא מחוברות למציאות שהייתה בפני בית הדין.

בית הדין מבהיר כי מתווה ההסכמות שאליו הגיעו הצדדים וכדלעיל, היה לאור הצעת הבעל עצמו, על אף שההצעה ההתחלתית של בית הדין לצדדים הייתה שונה, כך שלומר כי הבעל לא הבין ולא ידע את מהות ההסכם ואת זכויותיו - זו אמירה משוללת יסוד.

כמו כן בית הדין לאחר ההסכמות, שאל שוב את הצדדים אם הם מבינים את ההסכמות, עבר עמם סעיף סעיף ולאחר שנתנו את הסכמותיהם לכך ערך בית הדין אתם קניינים והחתימה על כך כמבואר בהחלטה:

הצדדים קראו את ההסכמות הנ"ל: הבינו אותם, הסכימו להם, חתמו על כך ואף קיבלו בקניין על כל האמור וכן ביקשו לתת לזה תוקף של פסק דין.

ועל כן אין לערער על רצונו של הבעל בעת ההיא שהיה רצון מוחלט מושכל מאוזן הגיוני וללא פגם.

אף לעניין גוף טענותיו של ב"כ הבעל כי ההסכם אינו מאוזן, בית הדין ככזה שישב בין הצדדים וניהל את המו"מ במשך כמה שעות, שמע את פרטי הצדדים בעבר ובהווה, כאשר חלק מההחלטות והרצונות של הצדדים מתבססים על סך התשלום או אי התשלום שצד זה שילם וכעת מבקש לערוך הפליה מתקנת לכך.

כמו כן, לעולם אין לבחון אם הסכם הוא מאוזן או לא, לפי השווי שכל אחד מהצדדים קיבל, אלא הסכם מאוזן נקבע לפי מתן מענה הולם לצרכים והרצונות החשובים לכל צד, רצונות שלעיתים הם בעלי ערך עצום לצד אחד, ועל כן הוא מוכן לוותר יותר בנושא אחר. לדוגמא: יום בימוי אנשים מוותרים על כספים רבים מזונות ילדים ועוד ובלבד שהמשמורת תהיה אצלם, האם נקבל טענת ב"כ שאומר שאין זה מאוזן כי רוב הכסף נשאר אצל צד אחד, כאשר לצד השני היה שווה יותר מכל הון שבעולם שהילדים יישארו במשמרתו. אין לשאול היכן האיזון כאשר האיזון נמדד לא בשווי אלא בערך סובייקטיבי, בחשיבותו ובנחיצותו לכל אחד מהצדדים.

מלבד זאת, בית הדין מזכיר כי הבעל כה התרגש בעת עריכת ההסכם שעה שהאישה הודיעה, בעקבות ההסכם, על סיום התביעות ההדדיות בבית הדין ובבית המשפט, הודעה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

שחסכה לבעל הון רב, הסירה מתחים וחששות, והבעל הודה לבית הדין על ההגעה להסכמות הנ"ל.

ובזה אצטט החלטה שניתנה בבית הדין בחיפה כשהח"מ נמנה על חברי ההרכב (תיק 1046992/5. פורסם) בה נאמר לעניין הסכם שאינו סימטרי ואינו מאוזן כך:

הסכם לא סימטרי

אכן יתכן שההסכם אינו סימטרי. התובע ויתר על מחצית הדירה ואף התחייב לשלם לאישה 5,000 ש"ח לחודש לכל ימי חייה, ולמרות שאף שהנתבעת ויתרה על כתובתה, עדיין ההסכם נראה כאינו מאוזן. ברם, אין בכך כדי לבטל את ההסכם עליו חתמו הצדדים בדעת צלולה כשהם יודעים היטב לקראת מה הם הולכים. יתכן והייתה סיבה לויתורי התובע, כגון רצונו לפצות את האישה על הטענה שעמדה ברקע על בגידתו עם אישה זרה במהלך הנישואין או כל סיבה אחרת.

העמדה העקרונית של בית הדין היא כי אף שהסכם כזה או אחר אינו "סימטרי" ולעתים נראה כאינו שוויוני, אל לנו להתערב בהסכמת הצדדים שהביאה להסכם, משום שלעתים, שיקולים כאלו או אחרים מביאים אדם לסבור כי בנסיבות המצב שלפניו, ההסכם הזה כדאי לו, ולא אנו נטיל "וטו" על הסכמת צד להסכם, הסכמה שהייתה כדאית לו בעת עריכתו, אף שכיום הוא מלין על כך.

וראה האמור בתמ"ש 23200/96 באשר להתערבות ערכאה שיפוטית בהסכם שנערך על ידי שני צדדים:

יש לא אחת, שבן זוג, כדי לקדם גירושין או שלום בית, מסכים לתנאים שהם מבחינה אובייקטיבית גרועים, אך מחישים את שלום הבית או הגירושין. שיקולי כדאיות של בן הזוג, אינם עילה להתערבות בית המשפט בהסכמים שנכרתו בין בני זוג ואושרו כדין.

אף אם נניח כי היו בהסכם זה תנאים הנראים בלתי סבירים, עדיין אין בכך כדי לבטל הסכם שנחתם על ידי שני צדדים. הסברא היא שייתכן וכדי לסיים את הסכסוך, צד אחד מוכן אף לויתורים מופלגים. סברא זו מופיעה גם בפסקי דין אזרחים, וראה בענין זה מה שנכתב בע"א 537/82 (ברק נ' ברק פד"י לח(4), 626):

הצדדים להתקשרות הם הדואגים לענייניהם וכו', אפשר שצד זה, המתקשר בחוזה, מודע לכך כי ההישגים הם בעיקר לזולתו, ובכל זאת, מטעמים הרצויים לו, הוא מתקשר באותו הסכם. אל לו לבית המשפט להתערב בכגון דא וכו'.

ובהמשך:

הסכם שאינו סימטרי הכולל את סופיות התביעות הינו הסכם סימטרי

ובפרט כאשר עסקינן בשלל תביעות, ואף ישנם וויתורים כנגדיים שעליהם האישה מוותרת כגון כתובה שנקובה בסכום כולל של למעלה מחצי מיליון ש"ח, ואף סעיף האומר, שעבור הסכם זה אין יותר תביעות הדדיות, ובמחיר ההסכם הזה הוא קנה את פדיון נפשו מתביעות כאלו או אחרות, במצב זה אין מחיר לכך שנאמר, שזהו מחיר גבוה מדי ואינו סימטרי, כי להרוויח פטור מכל התביעות ועוד שאר התביעות שהיו עשויות להיפתח כנגדו

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

חדשים לבקרים ייתכן בהחלט ידע מדוע כדאי לו לקנות את חרות נפשו גם במחיר גבוה לשיטתו, ועל כן מסתבר כי אין זה חורג מגדר דברי הגמרא:

“אמר רבא עביד איניש דזבין דיניה וטענתו טענה”

כדברים הללו כתב המהרי"ק (שו"ת סימן קפ"ה) בענין אדם שטען כי התחייב לשלם לאשתו סכום גבוה הרבה יותר מכתובתה זאת משום שאחיה איים עליו, ועל זה טען המהרי"ק כי אין זה נחשב לסכום גבוה יותר, וזה לשונו:

דיותר יש לתלות שמה שהוסיף לה דהיינו כדי שהייתה עושה לו אשי"און ורמי"שיאון מכל החובות אשר היו בשמה, שמזה לא היה יכול להכריח מתוך הצואה כלל אלא היה מחויב לפורעה בלי איחור, רק שתתן פטור מכתובתה כמבואר מתוך הצואה והיא עשתה לו פטור כולל מכל דבר גם אשי"און ורמישי"און מכל החובות, וגם נשבעה שלא להזיק לו כלל, גם אחיה כמו כן, ובהיא הנאה נתן מה שנתן מצורף הפצר הנכבדים ורופים שלום ואמת הפצירוהו על כך, כמבואר בתוך מאמר הח"ר חיים חלפן יצ"ו אשר נתאמץ הרבה בהשלמתו.

העולה מדברי מהרי"ק כי לא תשמע בבית הדין בקשה לביטול הסכם בטענה שצד אחד שילם יותר מהצד השני, אם עבור התשלום הגבוה הוסכם כי לאחר חתימת ההסכם יסולקו כל התביעות או טענות אחרות בין הצדדים וכל הטענות העומדות על הפרק הגיעו לסיומם.

כן כתב גם הגר"ש ורנר זצ"ל במשפטי שמואל סימן י"ג וזה לשונו:

ברם אם משלם סכום כסף לצד השני ואינו מקבל שום תמורה בעדו, אם בצורת רכישת רכושו הוא, או בצורת התחייבות מן המקבל שלא לבוא בטענות ודרישות נוספות, נראה הדבר, שלולא היה מרגיש שמוטל עליו חוב לשלם לא היה מוציא כספו לחנם. כי הלא יודע ברורות שהצדק אתו והלה לא יזכה בדין, ולכן הוויתור מצדו משמע כהוכחה שאכן כן מחויב לעמוד בהתחייבות שחויב בשעתו, על אף שלא פורט בהסכם שבכתב.

הרי שכל תשלום שבעבורו זוכה המשלם לסופיות ההליכים שכנגדו נחשבים לתשלומים הוגנים שאינם מופקעים מהסבירות וזה על פי האומדנא שקבעו חז"ל "עביד איניש דזבין דיניה וטענתו בידיה".

כך שסופיות ההתדיינות בין הצדדים הייתה, על פי הנראה אז, שווה לבעל הון רב יותר מכל ההישגים של האישה בהסכם, כך שאפשר והאי סימטריות עוד נוטה לטובתו.

אף הטענות בדבר אי הבנתו את ההסכם נשללות מהיסוד לאור זאת שהח"מ עורך ההסכם, עמד על כך שהצדדים יבינו היטב את האמור בהסכמות ולבסוף אף ביקשו כי יינתן לכך תוקף של פסק דין, הדברים ידועים אך נצטט שוב מהפסק הנ"ל:

כאמור, במסגרת החלטת בית הדין לאישור הסכם המצוטטת מעלה, נאמר:

הופיעו הצדדים ומצהירים שברצונם להתגרש זה מזו ומציגים הסכם גירושין.

הצדדים מצהירים כי קראו את ההסכם בעיון רב, ידוע להם תוכנו ומבקשים מבית הדין לאשרו וליתן לו תוקף של פסק דין.

נוסח זה מופיע בכל אישור הסכם בו לא התרשם בית הדין כי קיימת בעיה בשיפוט ובגמירות דעת או בחיסרון בהבנת הצדדים. כך שבית הדין (דיין יחיד, אב"ד הרכב זה) התרשם שהתובע הבין את משמעות ההסכם והסכים לו,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

וקשה לקבל כיום את טענתו כי לא הבין את ההסכם שעליה חתם או את משמעותו או שלא הסכים לו.

כאסמכתא לטענה זו, ראה גם פס"ד ביהמ"ש העליון בעניין ע"א 359/86, קוך נגד קוך, פד"י לט (3) 421, שם נאמר:

ספק בלבי אם לאחר קבלת אישור להסכם ממון בין בני זוג במעמד של שופט, דיין או עורך נישואין וכו', יכול בן זוג להישמע בטענה שכרת את ההסכם בניגוד להצהרתו, מרצונו הטוב והחופשי.

נוסיף, כי על פי התרשמות בית הדין מן התובע לאור הדיונים שהתקיימו, אין הוא נראה לבית הדין כאחד שלא מבין את משמעות ההליכים שמסביבו, ואדרבא, הוא נראה אדם פיקח המבין היטב את משמעות ההליכים המתנהלים. בכך נשללת טענת התובע האמורה בכתב התביעה שלו ובסיכומיו כי הוא לא היה מודע למשמעות ההסכם. וראו עוד האמור להלן באשר לכך.

להלן נצרך עוד נימוקים הלכתיים ומשפטיים לדחות טענות התובע העותר לביטול ההסכם.

לא הבין משמעות ההסכם

כאמור, בית הדין מתקשה לקבל את טענת התובע בסיכומיו ובכתב התביעה שלו (סעיף 28) כי הוא "לא היה מודע למשמעות ההסכם", וכאן גדולה התמיהה – וכי אדם חותם על מסמך כה משמעותי מתוך הנחה כי הוא סומך על הצד השני, זה שמתגרש ממנו?

וכבר ידועה ההלכה שלא נאמן אדם בטענתו שלא הבין על מה חתם או שלא הבין את משמעות הדברים הכתובים או לא דקדק בהם די הצורך. ועיין שולחן ערוך חושן משפט סימן ס"א סעיף י"ג שפסק:

"מי שטוען על כתובת אשתו שהיה עם הארץ ולא הבין כשקרא החזן הכתובה והתנאים, אין שומעין לו"

פסק זה יסודו בתשובת הרשב"א (חלק א' סימן תרכ"ט, והובאה בבית יוסף אבן העזר סוף סימן ס"ו), שכתב:

"כתוב בתשובות הרשב"א סימן תרכ"ט, על עם הארץ שבא לגרש את אשתו ואמרו לו ב"ד שיפרע לה כתובתה ואמר שלא הבין כשקרא החזן הכתובה ולא הבין התנאים, ושאלו את פי הרב רבי מאיר והשיב דשומעין לו, והוא אומר דאין שומעין לו, דחזקה שהעידו עדים בעל פה ועל פיו חתמו בו, ואם אין אתה אומר כן לא הנחת חיוב לעם הארץ ולא על הנשים שכולם יטענו כן, ואין אלו אלא דברי תימה, אבל מה אעשה שכבר הורה זקן ויושב בישיבה חכם עם איש שיבה"

וכתב על כך הבית יוסף עצמו:

"ואיני יודע למה נחבא אל הכלים, משום דחזא גברא, כיון דתיובתא לא חזא, ולענין הלכה נראה לי כדברי הרשב"א משום דאם לא כן לא שבקת חיי, דכל עמי הארץ יאמרו כן"

ועיין ש"ך שם.

הלכך גם בנידון שלפנינו אין מקום לקבל טענה זו שלא הבין התובע את משמעות ההסכם (וכל שכן בנידון דידן שאף חתם על ההסכם, כמובא בכנסת הגדולה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אבן העזר הגהות בית יוסף סימן ס"ו ס"ק ל"ט בשם שו"ת מהר"ב אשכנזי סימן כ"ה, ושולחן ערוך חושן משפט סימן מ"ה סעיף ג'.

ועיין אף האמור בפסק דין בית הדין הרבני בת"א (תיק מס' 1-21-2723 מאת הדיינים הרב שיינפלד, הרב דומב והרב ריגר), שם נאמר:

החוק הסמיך את בית הדין ואת בית המשפט לאשר הסכמי ממון לפני הנישואין, במהלכן או במסגרת גירושין. עוד הסמיך החוק 'נוטריון' ו'רושם נישואין' לאשר הסכם ממון לפני הנישואין. אין החוק דורש שיהיו עוד שני עדים במעמד האישור, שיוכלו להעיד שהנוטריון או רושם הנישואין פעלו כנדרש על פי החוק. אם ניתן יהיה להכחיש את מעמד האישור, אזי מרוקנים את החוק מתוכנו. כי איזה ערך יש לאישור כזה שכל צד יוכל להכחיש ולטעון כנגדו שהוא כלל לא היה במעמד האישור?

לא לחינם נבחרו דווקא שני גורמים אלה לאשר את ההסכם מלבד הערכאות השיפוטיות. המעמד החוקי המועדף שיש לנוטריון על פני שאר עורכי הדין, והמעמד החוקי המועדף שיש לרושם הנישואין (שהוא בדרך כלל גם רב העיר) על פני כל רב אחר, מקנה להם את האמינות הנדרשת על פי החוק, וחזקה שפעולותיהם יעשו בהתאם לנדרש בחוק.

ואכן, הסיקו בפסק דין בית דין נתניה כי מדבריהם נלמד בקל וחומר לנדון בו האישור והתוקף ניתנו על ידי ערכאה שיפוטית האמונה על חקירת ובדיקת רצונם, הבנתם ושיקול דעתם של הצדדים המגישים לפנייה בקשות לאישור הסכמים, באופן שאין לנו מנוס אלא לקבוע שהתובע היה כשיר והבין היטב, כמצוין בגוף פסק הדין המאשר את ההסכם, על מה חתם במועד חתימתו על ההסכם ואישורו.

אף טענותיו של ב"כ הבעל אודות ההוספות שהוסיף בית הדין בסיום ההחלטה ובנוסף להסכמות ללא שהיו בגוף ההסכמות שהצדדים חתמו על כך, מעוררת תמיהה.

אם בית הדין לאחר שחתמו הצדדים על ההסכמות מברר את אופן ביצוע ההסכמות, בין אם בית הדין העלה את הטעון בירור ובין אם הצדדים העלו מעצמם והגיעו לפתרון ולהסכמות ביניהם כלום יעלה על הדעת שאין זה מחייב את הצדדים, וכי זה גרוע מבקשה של המבקש ולאור תגובת הצד שכנגד בית הדין מחליט את אשר החליט וכי יטען הטוען זה לא היה בהסכמות ואין לקבל זאת?!

די היה להתרשם מהשביעות רצון של הבעל ואף של האישה להסכמות ולהבנות אליהם הגיעו בשביל להבין כי דין בקשה זו הינה ניסיון לשיפור זה או אחר קודם נתינת הגט שאמור להיות מסודר ביום רביעי זה.

סעיפים רבים ובוודאי השלד של ההסכם ותוכנו הוכתבו על ידי הבעל עצמו, ההצעה לרשום על שם הבנות את חלקו בדירה הייתה בתחילה הצעה שלו עצמו ולאחר מכן נסוג ממנה וסוכם על הערת אזהרה.

אין צורך להיכנס לכל הסעיפים והרציונל העומד מאחוריהם אך כמי שליווה את ההסכם שהתגבש בין הצדדים ידוע כי הצדדים הבינו היטב על מה הם חתמו על מה הם הסכימו, אף שיכולת היישום של הסכם זה לוטה הייתה בערפל ועל כן הגיעו ההבהרות לאחר ההסכם בהסכמת הצדדים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

על כן כלל טענותיו של ב"כ הבעל לאור האמור ולאור תגובת האישה וב"כ דינם להידחות ועל המזכירות לסגור את התיקים.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ב באייר התשע"ט (27/05/2019).

הרב דוד גרוזמן

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה